

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudcem JUDr. Petrem Indráčkem v právní věci žalobce **J. M.**, zastoupeného Mgr. Petrem Maršálkem, advokátem se sídlem Vsetín, Dolní náměstí 342, proti žalované **České správě sociálního zabezpečení** se sídlem Praha 5, Křížová 25, o žalobě proti rozhodnutí ze dne 2.11.2009 číslo X, o **odnětí plného invalidního důchodu**,

a k t o :

- I. Žaloba **s e z a m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Česká republika **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím ze dne 2.11.2009 číslo X žalovaná Česká správa sociálního zabezpečení odňala žalobci plný invalidní důchod podle ust. § 56 odst. 1 písm. a) zákona č. 155/1995 Sb., v platném znění od 12.12.2009 s odůvodněním, že žalobce podle posudku Okresní správy sociálního zabezpečení ve Vsetíně ze dne 21.10.2009 již není nadále plně invalidní, ale pouze částečně invalidní, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla jeho schopnost soustavné výdělečné činnosti pouze o 40%.

Proti uvedenému rozhodnutí podal žalobce včasnou žalobu, ve které namítal, že nebyl zhodnocen jeho celkový zdravotní stav a byla chybně vyhodnocena příčina dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu a následně chybně hodnocen pokles schopnosti soustavné výdělečné činnosti. Závěr posudku posudkové lékařky OSSZ ve Vsetíně je nesprávný, neboť i kdyby se jeho zdravotní stav zlepšil, což ovšem nevylučuje z žádné odborné lékařské zprávy, mohlo by dojít pouze ke snížení procentního hodnocení poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti v rámci jedné položky, avšak nikoliv ke změně příčiny dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu.

Žalovaná po provedeném dokazování navrhovala zamítnutí žaloby jako nedůvodné.

Krajský soud provedl důkaz napadeným rozhodnutím žalované ze dne 2.11.2009 číslo X, žalobcem předloženými lékařskými zprávami, připojeným posudkovým spisem žalobce vedeným u OSSZ ve Vsetíně, posudkem posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí ČR, pracoviště Ostrava (dále jen „PK MPSV ČR“) ze dne 26.5.2010, posudkem PK MPSV ČR, pracoviště Brno ze dne 19.1.2011, znaleckým posudkem Lékařské Fakulty Masarykovy Univerzity v Brně a žalobcem předloženými znaleckými posudky Doc. MUDr. R. D., CSc. a MUDr. T. V., včetně doplňků k těmto posudkům, a poté dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

Z hlediska skutkových zjištění vyplývajících z připojeného posudkového spisu žalobce vzal v daném případě krajský soud za prokázáno, že žalobci byl přiznán plný invalidní důchod od 10.9.2006. Dne 21.10.2009 provedl lékař pověřený vypracováním posudku pro OSSZ ve Vsetíně kontrolu plné invalidity žalobce se závěrem, že pokles schopnosti soustavné výdělečné činnosti činí u žalobce 40% podle kapitoly XV, oddílu H, položky 57, písm. b) přílohy č. 2 k vyhlášce č. 284/95 Sb., v platném znění. Učinil tak závěr, že žalobce již není plně invalidní, ale toliko částečně invalidní. Na základě tohoto posudkového hodnocení vydala žalovaná napadené rozhodnutí, kterým, jak shora uvedeno, plný invalidní důchod žalobci odňala.

Jelikož rozhodnutí soudu v daném případě, kdy se jedná o dávku důchodového pojištění podmíněnou nepříznivým zdravotním stavem občana a jeho dochovanou pracovní schopností je závislé především na odborném lékařském posouzení, vyžádal krajský soud odborný lékařský posudek PK MPSV ČR, která je k podání tohoto posudku povolána přímo ze zákona podle ust. § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., v platném znění. Z posudku PK MPSV ČR v Ostravě ze dne 26.5.2010 krajský soud zjistil, že vycházela při jeho vypracování ze zdravotní dokumentace žalobce vedené ošetřující praktickou lékařkou MUDr. M. K., traumatologického, revmatologického a angiologického vyšetření, včetně kompletní spisové dokumentace OSSZ ve Vsetíně. Jako rozhodující zdravotní postižení uvedla

posudková komise v případě žalobce stav po zlomenině distálního bérce vlevo – úraz ze dne 10.9.2005, stav po osteosyntéze, stav po odléčené anaerobní infekci, stav po odléčené osteomyelitidě. K datu vydání napadeného rozhodnutí žalované šlo o funkční omezení hybnosti v levém koleni S 0-0-100, o dézi v plantiflexi 10 stupňů v levém hlezně a zevní rotaci 20 st. s porušeným stereotypem chůze a s trvalými funkčními změnami. Toto rozhodující zdravotní postižení je uvedeno v příloze č. 2 k vyhl. č. 284/1995 Sb. v platném znění v kapitole XV, oddílu H, položky 57, písm. b), dle které stanovila PK MPSV ČR, pracoviště Ostrava pokles schopnosti soustavné výdělečné činnosti žalobce 40%, tj. horní hranici této položky, kterou podle ust. § 6 odst. 4 téže vyhlášky zvýšila pro funkční nález o dalších 10%, tj. na celkových 50% poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti.

Žalobce proti uvedenému posudku PK MPSV ČR, pracoviště Ostrava namítal nesprávný posudkový závěr a argumentoval zejména znaleckým posudkem Doc. MUDr. R. D., CSc. ze dne 29.7.2010, podle kterého ke dni vydání rozhodnutí žalované se zdravotní stav žalobce nezměnil, ba dokonce zhoršil. Současně argumentoval i předloženým znaleckým posudkem MUDr. T. V. ze dne 26.9.2010. Krajský soud proto vyžádal pro srovnání další odborný lékařský posudek od PK MPSV ČR, pracoviště v Brně, jejímž úkolem bylo mimo jiné se vypořádat s oběma znaleckými posudky. Z posudku této posudkové komise ze dne 19.1.2011 soud zjistil, že vycházela z doložené zdravotní dokumentace žalobce, a to z nálezů praktické lékařky MUDr. K. ze dne 25.9.2009, traumatologických nálezů MUDr. P. z Úrazové nemocnice Brno ze dne 12.7.2007 a 10.1., 21.2. a 23.10.2008, z hodnocení trvalých následků od téhož lékaře ze dne 6.2.2008, revmatologického nálezu ze dne 22.7.2009 a 4.3.2010 MUDr. K., propouštěcí zprávy z traumatologického oddělení Baťovy Krajské nemocnice ve Zlíně ze dne 29.11.2005, ambulantní kontroly v Úrazové nemocnici Brno ze dne 24.4.2008, angiologického vyšetření MUDr. O. ze dne 30.4.2008 a 12.2.2010, znaleckého posudku prof. MUDr. D., CSc. z 28.4.2008, ze znaleckého posudku Doc. MUDr. R. D., CSc. ze dne 29.7.2010 a ze zpráv o hospitalizaci žalobce ve dnech 2.5.-9.6.2006 MUDr. M., ve dnech 13.7.-27.6.2006 MUDr. V. ve dnech 23.9.-29.11.2005 MUDr. Č. Posudková komise měla zapůjčenu a prostudovánu zdravotnickou dokumentaci praktické lékařky a dále zdravotnickou dokumentaci z traumatologického oddělení nemocnice ve Zlíně, jakož i zdravotní dokumentaci z Úrazové nemocnice Brno. PK MPSV ČR v posudku uvádí blíže jednotlivé odborné lékařské nálezy a učinila posudkový závěr, že k datu vydání napadeného rozhodnutí žalované šlo u žalobce o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, jehož rozhodující příčinou byl stav po zhojené zlomenině distálního bérce vlevo s vyléčenými zánětlivými komplikacemi, zkratem, angulací a značně porušenou funkcí končetiny. Toto rozhodující zdravotní postižení je uvedeno v příloze č. 2 k vyhl. č. 284/1995 Sb., v platném znění v kapitole XV, oddílu H, položky 57, písm. b), dle které míru poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu stanovila horní hranicí, tj. 40%. Dle názoru PK MPSV ČR Brno je touto horní hranicí dostatečně zohledněna trvalá funkční porucha po odléčené a zahojené zlomenině

levého bérce, jakož i předchozí výdělečná činnost žalobce. Pro zvýšení této horní hranice neshledala objektivní medicínské skutečnosti posudkově rozhodné. Další onemocnění žalobce uvedená v diagnostickém souhrnu (stav po ruptuře pravé Achillovy šlachy v roce 2001, komplikované plicní embolii, hypertenze korigovaná léčbou, alimentární obezita, revmatoidní artritida, varixy bérců, vlevo projevy chronické žilní nedostatečnosti po úraze, porucha tukového metabolismu léčena statinem, porucha glukózové tolerance, hyperurikémie a endokrinní orbitopatie v regresi, funkce štítné žlázy v normě) nezpůsobovala podstatný pokles celkové výkonnosti organismu. U žalobce nešlo o zdravotní postižení uvedené v příloze č. 3 a 4 k vyhl. č. 284/1995 Sb., v platném znění. Posudková komise závěrem dodala, že dne 7.9.2006 bylo lékařem pověřeným vypracováním posudku pro OSSZ ve Vsetíně zjištěno, že zdravotní stav žalobce je dlouhodobě nepříznivý a za jeho rozhodující příčinu byl určen nedolčený stav po komplikované zlomenině levého bérce, jakožto následek úrazu utrpěného dne 10.9.2005, dosud se sekrecí z píštělí při osteomyelitidě. V té době nebylo možno končetinu zatížit a ani spolehlivě určit rozsah a tíži případné reziduální funkční poruchy. Pokles schopnosti soustavné výdělečné činnosti žalobce byl tehdy hodnocen 70% a žalobce byl uznán plně invalidní. Po odléčení komplikací původní zlomeniny a stabilizaci zdravotního stavu, která se podle dokumentace datuje od listopadu 2007, mělo být na tyto skutečnosti posudkově reagováno při následujících kontrolních lékařských prohlídkách. Změna invalidity v souladu se stabilizací dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu byla však provedena až při kontrolní lékařské prohlídce dne 21.10.2009, ovšem bez patřičného zdůvodnění.

K dalším námitkám směřujícím zejména k tomu, že se PK MPSV ČR v posudku nevyjádřila k předloženým znaleckým posudkům, ustanovil krajský soud znaleckým ústavem Lékařskou fakultu Masarykovy Univerzity v Brně, jejímž úkolem bylo vypořádat se s argumentací nejen obou posudkových komisí MPSV ČR, ale také i s posudky MUDr. M. P., CSc., MUDr. T. V., Doc. MUDr. R. D., CSc. a provést hodnocení míry poklesu soustavné výdělečné činnosti žalobce. Z posudku tohoto znaleckého ústavu krajský soud zjistil, že k datu vydání napadeného rozhodnutí žalované dne 2.11.2009 došlo k doléčení otevřené zlomeniny distálního bérce a zdravotní stav žalobce je trvalý bez možnosti zlepšení. Na otázku, zda lze tento zdravotní stav hodnotit jako stabilizovaný, odpověděl znalecký ústav, že nelze jednoznačně odpovědět, neboť na jedné straně jde o doléčenou zlomeninu akutní osteomyelitidu a kožní kryt, avšak na druhé straně akutní osteomyelitida přešla v chronickou. K datu vydání napadeného rozhodnutí byla pouze lehká elevace zánětlivých hodnot v krvi bez sekrece a píštěle s možností exacerbace. Vzhledem k přetížení ostatních kloubů a páteře vlivem špatného stereotypu chůze a používání protetických pomůcek a napadání dochází k postupné progresi degenerativních změn. Co se týče hodnocení míry poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti žalobce, znalecký ústav souhlasí se způsobem hodnocení tak, jak je provedly obě posudkové komise s tím, že k 2.11.2009 došlo ke stabilizaci – zhojení zlomeniny bez známek akutní infekce, kožní kryt bez defektu a uplynuly čtyři roky od předmětného úrazu a jeden rok od předání žalobce z péče specializovaného pracoviště do péče praktického lékaře. Pokud jde o znalecké

posudky Doc. MUDr. R. D., CSc., MUDr. M. P., CSc. a MUDr. T. V., které hodnotí stav jako těžké funkční postižení celé levé dolní končetiny, pak tyto posudky dle znaleckého ústavu neberou v potaz zhojení zlomeniny a stabilizaci funkčního nálezu. Jestliže tyto posudky uvádějí, že nedošlo ke změně od doby přiznání plného invalidního důchodu žalobci, pak neberou v potaz, že v době uznání plné invalidity byl žalobce v trvalém léčení specializovaných pracovišť s nutností podávání antibiotik k řešení akutní infekce, byly realizovány opakované operace k dosažení zhojení zlomeniny a akutní osteomyelitidy a následně plastické operace k řešení kožního krytu. Tehdejší stav odpovídal hodnocení plné invalidity, avšak k datu 2.11.2009 šlo o stabilizaci stavu po delší dobu, kdy došlo ke zhojení zlomeniny bez klinických známek infekce, zhojení kožního krytu bez známek Sudeckovy dystrofie a výraznější poruchy inervace. K datu vydání napadeného rozhodnutí žalované dne 2.11.2009 hodnotí znalecký ústav pokles schopnosti soustavné výdělečné činnosti žalobce stejně jako PK MPSV ČR s pracovištěm Ostrava, tedy dle přílohy č. 2 vyhl. č. 284/1995 Sb., v platném znění kapitoly XV, oddíl H, položky 57, písm. b) 40% a s přihlédnutím k možnosti exacerpace chronické osteomyelitidy, počínajícím degenerativním změnám a přidruženým interním onemocněním, zvýšil toto hodnocení o dalších 10%, tj. na celkových 50%.

Krajský soud v souladu s ust. § 75 odst. 1 s.ř.s. při přezkoumávání napadeného rozhodnutí žalované vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl dán v době rozhodování žalovaného správního orgánu. Přitom dospěl k závěru, že žalobce k datu vydání napadeného rozhodnutí ze dne 2.11.2009 již nebyl plně invalidní. Podle ust. § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., ve znění účinném do 31.12.2009, je totiž pojištěnec plně invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla jeho schopnost soustavné výdělečné činnosti nejméně o 66% nebo je schopen pro zdravotní postižení soustavné výdělečné činnosti jen za zcela mimořádných podmínek. Uvedené podmínky však žalobce k datu vydání napadeného rozhodnutí žalované neplnil, neboť pokles schopnosti soustavné výdělečné činnosti u něj činil 50% a taktéž nebyl schopen pro zdravotní postižení této soustavné výdělečné činnosti jen za zcela mimořádných podmínek. Tento závěr jednoznačně vyplývá z citovaného posudku PK MPSV ČR, pracoviště Ostrava, jejíž hodnocení poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti žalobce potvrdil i znalecký posudek Lékařské fakulty MU v Brně. Stejně hodnocení provedla i posudková komise MPSV ČR, pracoviště v Brně jen s tím rozdílem, že nepoužila možnosti zvýšit procentuální pokles schopnosti soustavné výdělečné činnosti žalobce ve smyslu ust. § 6 odst. 4 vyhlášky č. 284/1995 Sb., v platném znění. Posudkové hodnocení obsažené v obou posudcích posudkových komisí vzal krajský soud za natolik úplné a přesvědčivé, že je hodnotí jako stěžejní důkaz pro učinění závěru o tom, že plná invalidita u žalobce k datu vydání napadeného rozhodnutí žalované odezněla. V neposlední řadě je tomu tak proto, že se na obou posudcích podíleli erudovaní posudkoví lékaři a další odborní lékaři z oboru ortopedie, tedy lékaři z oboru nemoci, která je dominantní v dlouhodobě nepříznivém zdravotním stavu žalobce. Krajský soud se z uvedených důvodů neztotožňuje s námitkami právního zástupce žalobce vznesenými v závěru tohoto

soudního řízení, že znalecký posudek Lékařské fakulty MU v Brně není přesvědčivý, neboť se na něm nepodílel lékař se specializací z odvětví posudkového lékařství. Tato specializace byla v průběhu řízení dostatečně uplatněna a prezentována v obou odborných lékařských posudcích posudkových komisí, jejichž závěry ostatně nejsou se znaleckým posudkem Lékařské fakulty MU v Brně v rozporu. Proto krajský soud také nepřistoupil na další důkazní návrhy žalobce, aby byli předvoláni a vyslechnuti jako svědci MUDr. M. P., CSc., MUDr. T. V., Doc. MUDr. R. D., CSc., kteří vypracovali znalecké posudky z podnětu žalobce, Doc. MUDr. R. Ch., CSc. a MUDr. R., kteří vypracovali znalecký posudek za Lékařskou fakultu MU v Brně a posudkoví lékaři MUDr. O. a MUDr. M. Č.

Jelikož žalobce k datu 2.11.2009 neplnil zákonné podmínky plné invalidity, k uvedenému datu nebyl plně invalidní, a proto mu plný invalidní důchod nenáležel. Žalovaná tedy nepochybila, když napadeným rozhodnutím žalobci plný invalidní důchod odňala za použití ust. § 56 odst. 1 písm. a) zák. č. 155/95 Sb., v platném znění.

Na základě výše uvedeného krajský soud v souladu s ust. § 78 odst. 7 s.ř.s. žalobu zamítl, neboť není důvodná.

Žádnému z účastníků nebylo přiznáno právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobce v řízení úspěšný nebyl a žalovaná na jejich náhradu nárok ze zákona nemá (ust. § 60 odst. 2 s.ř.s. a ust. § 118d zák.č. 582/1991 Sb. v platném znění).

České republice nebylo přiznáno právo na náhradu nákladů řízení vzniklých na znalečném, neboť u žalobce jsou dány předpoklady pro osvobození od soudních poplatků (ust. § 60 odst. 4 s.ř.s.).

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně ve lhůtě dvou týdnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení, a to písemně, ve dvojím vyhotovení. Podmínkou řízení o kasační stížnosti je povinné zastoupení stěžovatele advokátem, pokud stěžovatel sám nemá vysokoškolské právnické vzdělání.

V Ostravě, dne 4. října 2012

Samosoudce

JUDr. Petr Indráček